

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 58 stemmer.

Første næstformand (Stensballe): Lovforslaget vil nu blive oversendt til folketinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3731; fremsættelsen findes i tidenden sp. 303).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Officersen: Forslag til lov om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder er her i tinget fremsat af den højtærede arbejdsminister og drejer sig om en beskæftigelsesforanstaltning. Med mindre ændringer har en lignende lov virket fra 1934 og indtil den senest ved lovanordning af 17. marts 1945 blev forlænget til 31. marts 1946. Siden har vi ikke haft en sådan lov, hvilket har været følt som et stort savn. Selvom den pågældende lov ikke var særlig omfattende, idet den største refusion, der er ydet i de år, loven har virket med refusioner fra den fælleskommunale udligningsfond, har udgjort 655 000 kr., findes der dog en række mindre arbejder, som kommunerne i en arbejdsløshedsperiode med fordel kan udføre. Afgørelsen af, hvorvidt et arbejde kan godkendes med den virkning, at kommunen får refusion, træffes af et af arbejdsministeren for hver amtsråds-kreds nedsat navn, bestående af amtmanden samt et af Den danske Købstadforening og et af Sognerådsforeningen udpeget medlem. Desuden er Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund repræsenteret ved hver et medlem, som alle skal være bosiddende i amtsråds-kredsen.

I modsætning til, hvad der gjaldt efter tidligere love, er arbejdstiden, som det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 2, fastsat til 48 timer ugentlig mod tidligere 36 for gifte og 30 for ugifte, ligesom refusionen fastsættes til 40 pct. af udgiften til arbejdsløn, medens den tidligere oprindelig androg 70 øre pr. arbejdstime, senere ændret til 80 øre.

Idet jeg takker den højtærede arbejdsminister for det fremsatte lovforslag, anbefaler jeg på mit partis vegne lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Jeg har erfaret noget om, at der vil blive krævet udvalgsbehandling, og hvis det sker, skal jeg senere tillade mig at fremsætte forslag om, at lovforslaget henvises til et udvalg.

Johannes Jensen: Når det lovforslag, som her er til behandling, er blevet fremsat, er grunden jo den, at arbejdsløsheden i den senere tid er steget ret betydeligt. Det søger man at råde bod på ved i § 1 at foreslå, at kommunerne kan få fælleskommunal refusion på 40 pct. af udgifterne til arbejdsløn ved mindre offentlige arbejder, som kommunen sætter i gang. Her er en teknisk ændring, idet refusionen tidligere blev givet som tilskud pr. arbejdstime. Til at begynde med var tilskuddet 50 øre for forsørgere og 35 øre for ikke-forsørgere, derefter blev det gradueret nedefter, så at man ude i landkommunerne kun fik 40 øre for forsørgere og 25 øre for ikke-forsørgere. Den ændring, der her er sket, ser jeg egentlig på med sympati. Også ændringen i § 3 angående nævnenes sammensætning og deres bemyndigelse anser jeg for en fordel, idet man nu hurtigere kan få et arbejde godkendt, medens sagerne tidligere skulle gå til ministerierne, hvorved der gik meget længere tid, inden man kunne få de pågældende arbejder godkendt.

Den anden ændring i lovens tekniske udformning findes i § 2, stk. 2, og angår arbejdstidens fastsættelse til 48 timer ugentlig. Denne ændring synes jeg knap så godt om. Vi fra venstres side mener, at man herved fuldstændig går bort fra de principper, som var nedlagt i de foregående love. Da loven blev vedtaget første gang, indeholdt den bestemmelse om 36 timers ugentlig arbejde for forsørgere og kun 30 timers for ikke-forsørgere, og da loven senere blev forlænget i 1942, indeholdt den bestemmelse om 42 timers arbejde for forsørgere og 36 for ikke-forsørgere.

Det foreliggende lovforslag er jo egentlig ikke fremsat for, at man skal få arbejde udført; det tager udelukkende sigte på at skaffe visse arbejdere, som enten har opbrugt deres vedtægtsmæssige understøttelse eller er nær ved at have opbrugt den, beskæftigelse. I forbindelse med lovforslaget, som det nu foreligger, og som det blev motiveret af den højtærede arbejdsminister, henviser man til beskæftigelseslovene af 30. marts 1946, hvorved der gennemførtes